

[Kelm-Hansen]

den blev ikke udvidet, så dér står man stadig væk fast.

Derudover blev det også pointeret, at der ikke kan være tale om, at man vægter statslåne- nene på den måde, at det bliver de bedst stille- lede lande, der får flest statslån. Der skal stadig væk ske en rimelig fordeling over hele spektret.

Det, jeg i og for sig vil henstille til mini- steren, er, at man satser noget stærkere på den del af de multilaterale bistandsorganisa- tioner, hvor der virkelig er ting at hente for dansk erhvervsliv. Vi ved jo, at den sørgelige kendsgerning er, at dansk erhvervsliv ikke tilnærmelsesvis får ordrer fra disse organisa- tioner, som svarer til de kontingenter, vi ind- betaler. Jeg tænker her på FN's store bi- standsorganisation UNDP. Jeg tænker på nogle af særorganisationerne, også Verdens- banken, en del af de regionale banker og ikke mindst EF's bistand, hvor det stadig væk er sådan, at danske virksomheder ikke har tilstrækkelig gennemslagskraft. Det kan i no- gen grad skyldes, at det er et nyt arbejdsom- råde, der skal tages op, og det kan også skyl- des, at man endnu ikke får den tilstrækkelige støtte fra de relevante ministerier, i første omgang udenrigsministeriet, så man kommer ind de rigtige steder.

I den sammenhæng vil jeg godt bede indu- striministeren om at holde sig i tæt kontakt med udenrigsministeren. De statslige ramme- belagte driftsudgifter skal jo nedsættes med 2 pct., og jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke frygter, at det også kan påvirke dansk erhvervslivs eksportarbejde, altså at de ikke får den støtte, de skal have, og om det ikke også kan påvirke organisationerne i ne- gativ retning derved, at erhvervslivet ikke får mulighed for en rimelig placering i det inter- nationale bistandsarbejde og i den internatio- nale bistandsadministration.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Selvfølge er der belæg for det, når jeg siger, at socialdemokratiet har ændret u- landspolitik.

Hr. Kelm-Hansen kan simpelt hen ikke bortforklare følgende kendsgerninger: nok er bruttonationalproduktberegningen usikker, men vi har ikke noget bedre, og socialdemo-

kratiet har tidligere forsvaret den beregnings- metode, der er anvendt.

Det er rigtigt, at der fortsat er 25 pct. til statslåne, men man kan ikke bortforklare, at når man udvider antallet af lande, der kan modtage disse statslån, og man ikke samtidig udvider beløbet, så bliver der mindre til de lande, der tidligere var bred enighed om bedst var dækket af det fattigdomskriterium, som socialdemokratiet nu har været med til at ændre på.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Da jeg i aftes tænkte på, hvad der ville ske i denne debat, tænkte jeg, at nogle socialde- mokrater nok ville forsøge at aflede opmærk- somheden fra socialdemokraternes dårlige industripolitik ved at begynde at snakke om u-lande og sådan noget, der ligger meget langt væk. Det kom til at passe.

Men jeg synes nok, det lyder interessant. Jeg synes næsten, der er grund til at spørge hr. Kelm-Hansen: det på finansloven, man kalder u-landshjælp, er det u-landshjælp set ud fra socialdemokraternes betragtning, eller er det en konto, hvor man bruger nogle skat- teydermidler til at købe nogle industrivarer for til at forære bort? Er det ren omforde- lingsmanipulering, man foretager dér, og er det bare, fordi man godt kan lide at omforde- le og manipulere rundt med tingene og statsstyre, eller er det, fordi man virkelig øn- sker at yde u-landsbistand? Hvad er det egentlig, der er indeholdt i det, som socialde- mokratiet i mange år har forsøgt at besmyk- ke sig med, når de sagde: vi er sådan nogle, der giver u-landsbistand. Det gør man jo ike, for de 3 mia kr., man bruger hvert år, skriver man en regning på, og så lægger man den som en veksler til kommende generation- er. Der er ingen, der betaler u-landsbistand nu. Der er ingen, der giver u-landsbistand. Nej, det, man gør, er, at man giver u-landsbi- stand på kommende generationers vegne.

Jeg synes egentlig, det er flovt for de parti- er, der nu begynder at snakke om u-landspo- litik i forbindelse med industripolitikken her, at de ligesom skal besmykke sig med, at vi giver u-landsbistand. Det, man gør, er, at man skriver nogle regninger, man flatter sig på kommende generationers vegne. Det skul- le man have undladt at tage med, for det